

(16) 24 + 24

ישיבה

- 15 דצמבר 46 ראשוני הגרעין מגיעים לכפר כלום מקפריסין. חלק שני מועבר לקריית שמואל ועתלית.
- 18 ינואר 47 אסיפה ראשונה בכפר כלום. מתוך הפרטיכל : החלטנו שהגרעין ישאר סגור עד איזה זמן שנחשוב יש לנו הכח להקלים חברים חדשים.
- 15 מרץ מהיום כל האסיפות תהיינה בשפה העברית. קבלו את דן כמועמד.
- 11 אפריל הוחלט לקבל אלק, חנן ויצחק כמועמדים. כמוכן שהחליטו שוב פעם שהגרעין סגור אחרי שהוחלט באותה האסיפה לקבל גם את ג'ק ורות.
- 27 יוני מצבינו הכספי: יש 220 לירות בקופה, מזה הביאו 150 לירות מקפריסין ו-50 לירות קיבלו מהחווה. מחליטים לקבל קיבוץ שמריה ו-אנו מקימים בנין ראשון, סוכה מועדון. איזק מתחיל בהקמת מקורות בזמן שאנו סוחבים עצים ומחצלות בחצר המשק.
- 15 אוגוסט אנו מתכוננים לעצמאות. נבי ומשה נוסעים לבקר גרעינים וקיבוצים הילוקי דיעות על קבלת מיכאל וכסי, דוחים את ההחלטה.
- 17 אוגוסט אסיפה זיום עיון לקראת עתידנו. מחליטים ללכת לעצמאות. מבין המקומות אצא המוצעים (כפר סבא, הדר וחורה) אנו בוחרים בחדרה כמגמה של עצמאות לקראת בנין קיבוץ חדש מיוצאי אנגליה וילידי הארץ. מקבלים את מיכאל וכסי לגרעין, בלי התחייבות לקבל חברים נוספים מאוסטרליה. הגרעין עוד סגור.
- 4 ספטמבר מחליטים לשלוח קבוצה לחדרה בחור צופים.
- אוקטובר שם הגרעין הוא "פלוגת הבונים". במחנה בחדרה יושבים כעת תימנים שצריכים לצאת בקרוב, בערך כעוד 6 שבועות. נקבל 10 חדרים ויתר החברים יגורו באהלים שנקבל מהסוכנות.
- 13 אוקטובר מקבלים את בלימה ושוקי ממועמדים. מכקשים מכפר כלום שנוסקה ושרה כודק יעזרו לנו בזמן הראשון בחדרה.
- 20 אוקטובר מחליטים לקבל את מופתי לגרעין. צריכים תיכף לצאת לחדרה.
- 25 אוקטובר כלילה האחרון, בשעה 3 בבוקר יצאו הראשונים לחדרה. כגנבים כלילה יצאו. מאחר שלא קבלו תחבורה אחרת הצטרפו לקבל טרמפ על אוסו של כפר כלום שנסע עם תוצרת להל אביב. שולחים גם את יצחק כרי שיעבוד בכריכות הדגים שם.
- 28 אוקטובר מחליטים לשלוח קבוצה לעבודת חוץ לקריית ענבים לחפירת בורות. ישראל ורחל יסעו לחדרה ואסי התחיל לעבוד כמגישה במטבח הפועלים נשף מרידה של הגרעין כפר כלום. כולם נוסעים לשם, ורקא משאירים שמירה שהתימנים לא יפלו עוד פעם לצריף חדר האוכל.
- 16 נובמבר יוחנן מצטרף ומחליטים עוד פעם שהגרעין סגור. אמש היה גשם חזק וישראל שגר באוהל המחסן היה צריך לברוח באמצע הלילה לחדר האוכל.
- 29 נובמבר החלטת או"ם על מדינת ישראל. יוצאים לחדרה לרקוד. משה מבטיח לנו הגיגיה שהתימנים יצאו בעוד שבועיים. מקבלים את החלוואה הראשונה 250 לירות.
- 30 נובמבר אחרי שכלימה איבדה חלק מהמכנסיים, מחליטים לצייד אתהשיירות לבית השישוש בזית עם פנס כיס. השומרים קבלו הוראה להרוג כל כלב שיסחוב כלילה. חופרים את מא הסליק הראשון באוהל של ישראל, המא"ז.
- 1 בדצמבר מתחילים המעוראות. שולחים 5 חברים לנוטרות ומקבלים נשק רישמי. מארגנים שמירה אזרחית כלילה, שעתים לכל אחד כל 4 ימים. לא מסדרים זוגות כיחד כרי שישמרו יותר טוב.
- 30 דצמבר יורד הרכה גשם. בשבוע האחרון היו לנו 300 ימי חוסר עבודה על 70 חבר. התימנים עוד יוצאים בעוד שבועיים. בינתיים מחפשים חדר במושבה כרי להביא את האמהות מכפר כלום.
- 10 ינואר 48 ויכוח על פלוגת עבודה לסדום, מקבלים 70 גרוש ליום נקי, לא שצאצאי שולחים.
- 20 פברואר הביאו את הילדים והאמהות מכפר כלום. הם גרים בצריף במושבה היות והתימנים עוד לא יצאו.
- 6 מרץ היום שכרנו אוסו והוצאנו את התימנים בכוח. היו צעקות ויללות עד לב השמים, העברנו אותם לנחליאל.
- 27 מרץ קבלנו תלונה מכנימן על מספר גדול של ארגזים ועצים שנעלמים מהפרדסים הגובלים עם מחנה הבונים. מחליטים להקים מכבסה בחור ענף עבודה חוץ ולכבס את כביסה מחנות הצבא בסכיבה.

הלילה ערכנו המרון כללי. החברים ההנהגו כסדר וקצו מהמיטות ישר לתעלות דרך החלונות, אפילו אחד על השני. יש לנו המון נשק, 8 רובים משישה סוגים שונים, סטן אחד וחצי חריסר רימוני יר פולניים. נוכל לעמוד במצור ממושך עם כמות נשק כזאת. כמעט ששכחתי יש לנו גם 2 אקדחים. כהדרכה יוהנן אנו עובדים כלילות במחנות הצבא האנגלי. ערימת הפחים כחצר גדולה מיום ליום. שולחים קבוצה לתגבורת לעין גב. קבוצה של 35 חברים יוצאת לעמק הירדן כדי לעבוד בכיכורים. אנו גרים באפיקים. מודיעים לנו שאנו עולים להתישבות בגליל. נצטרך לסמוך רק על עצמינו. הקבוצה חוזרת מאפיקים ומתכוננת, אינהרבה זמן לאימונים ומקום ההתיישבות הוא כפר ערבי על הגבול דרומה ממשמר הירדן. כוחרים במיכאל כסדרן עבודה, אוסי כבא כח חוץ ויצחק יהיה מא"ז

11 יוני
13 יוני
28 יוני

2 ליולי 48 יום ההתיישבות

.....

אחרי שעות מועטות של שינה עמוקה במחניים, קיבוץ ששימש לנו כבסיס לפעולה תמאא ההתיישבות, קמנו בשלוש בבוקר, נערך מפקד וחולקו כובעי פלדה. הנשק לא הגיע ואנו צריכים לסמוך על ההכסחה הצבאית שנמצאת בשטח. השיירה שמנתה 8 מכונניות יצאה בחושך לכיוון מנסורה והקדים אותה בולדוור כדי לסדר מעבל למכונניות כירידה לכפר. עמדנו צפופים על המכונניות, איש איש ורגשותיו. אחרי יותר משעה של נסיעה זחירת הגענו למקום ותיכף החחיל יום עבודה קשה מאד.

.....

- 0500 מגיעים ופורקים את המכונניות. ניגשים תיכף לחפירת עמדות אבל לא מוצאים את הסימנים. הם פורקו במשך הלילה על ידי חיילים סורים שערכו סיור בשטח. כונים 11 עמדות והיגיעו רק 4 בחורות.
- 0730 מגיעים עוד חומרים ובחורות.
- 0900 עוד בחורות מגיעות. עד שעה 10 מסתננות כל הבחורות שעוד היו במחניים יחד עם האמבולנס.
- 1000 הסנקר מגיע עם המים ואוכלים סנדוויצ'ים.
- 1200 אוכלים בחוץ בשמש והמטבח נמצא בתוך כיה ערבי הרוס. מאיפה באו כל כך הרבה זבובים ודבורים רק השד יודע.
- 1400 2 קציני או"ם מופיעים. הם מסבירים שאנו מפירים את ההפוגה ודורשים להפסיק את כל העבודה. המא"ז מדבר איתם ומסביר שכלי הוראות מתל אביב אי אפשר לעשות זאת. מתקשרים בנוכחותם עם תל אביב, ויש לציין שער היום הזה טרם קיבלנו תשובה.
- פרט מעניין, צבא אצ"צ קצין האו"ם הבלגי היה מדריכו של המא"ז בצבא הבלגי בזמן המלחמה באירופה.

למחרת לעת ערב הנשק מגיע סוף סוף ועובדים כל הלילה כדי לנקותו.

.....

- 3 ליולי מוטי בונה מקלט באחד החושות הערביות ומנסים לכנס אסיפה ראשונה במקום אבל המפקד של המחלקה הצבאית לא מרשה זאת. מחכנסים באוהל וישראל מתישב ישר על עקרב, מקבל 2 עקיצות.
- 8 יולי הסנקר מתקלקל ומנהיגים משטר מים חמור ונוסעים קבוצות קבוצות להחרחך כראש פנה על הכביש. אנו רוצים עוד להכניס את כל העמדות בחוץ האדמה לפני גמר ההפוגה (מחר). הסורים כובשים את 230. הקימו היום גם סככת מחצלות בתוך חדר אוכל.
- 9 יולי מאז גמר ההפוגה אנו כל הזמן בעמדות. המטבח פועלת כרגיל והולכים אחד אחד לאכול. כלילה יצאו כמה חברים עם הצבא כדי לנסות לפוצץ את הגשר במשמר. הם לא הצליחו מצליחים.
- 10 יולי כתגובה על נסיון פיצוץ הגשר אנו מופגזים כאש תותחים. כמה פגזים נופלים לפני עמדה 6 ותיחר פוגעים ב"חיזרה" אחרי בית המוכתר. בשעות הערב היתה אועקה

.....

בהלה ופחד, התרגשות וכלגון. מוטי רואה טנק על הרכס השולט עלינו. כולם רצים לעמדות עם בקבוקי מולוטוב ורימונים. הפיאט מוכן לפעולה. עזמישהוא מסתכל על הטנק ורואה זזה סלע שבטח כבר עומד שם מיליון שנה. מחליטים לקנות זוג משקפיים חדשות למוטי וגם... להקים בית שימוש.

קרבות עזים בירדה ונשארים כל היום בעמדות. גם מתנהל קרב על דרורה. שמענו שיש טרקטור כאחד הכפרים הערביים ושולחים כמה חברים לחפש אותו ולשחררו. יוצאים וחוזרים כריצה. עלו על חיילים לבנוניים שחדרו לכפר קבעה מהצד השני. גם הם ברחו מעבר לגבול. שלחו היום את חיימקה וטומי כדי לרכוש קצה ריהוט בצפת. הביאו אוטו מלא.

11 יולי

ירדה נכבש וגם 223 בידי הסורים. מצאנו מפגזים את מחניים וראש פנה כלי הפצצה מתותחים ואווירונים. חופרים תעלות אנטי-אוויריות. ירדה נכבש בחזרה והסורים נסוגים גם מ-223. יורים עלינו עם מכונות ירייה מ-230 ומפגזים את כביש הגישה אלינו, על יד תל רומן, עם מרגמות. אין נזקים.

12 יולי

14 יולי

משחררים עוד רהיטים בצפת, במיוחד ארונות, מחצלות וכיסאות נוח. כל הלילה יש חילופי יריות בינינו לסורים.

15 18 יולי

הבוקר קבלנו ביקור בלתי נעים. שני אווירונים הפציצו אותנו. בסך הכל נפלו 4 פצצות בתוך המחנה. אחת נפלה על יד האוהל של לו שיטן. היא לא התפוצצה. יתר השלושה נפלו בתוך ערימת הרהיטים וכן התפוצצו, וכל הרהיטים הועפו *To Kingdom Come*. בדרך נס לא היו נפגעים, כל החברים היו בתעלות אנטי אוויר אבל מהטנקר נשאר רק *SCRAPP*. גם את אֵלֶת הפציצו ואחד שלהם הופל. אחר הצהריים הפציצו אווירונים שלנו את בית המכס. הקומפרסור הגיע.

16 יולי

.....

(N/O)